

ТРАЯН ПЪРВАНОВ

СПИРКА В РАВНИНАТА

chitanka.info

На Григор Гоцев

Не зная бил ли си на спирката самичък,
когато влаковете са заглъхнали в нощта
и упорит априлски дъжд безкрайно среща
студените си думи във зелените листа.

Шумеше тоя дъжд... течеше в равнината,
събаряше от клоните разцъфналия сняг
и касиерът дремеше под светлината
и ми предлагаше билет за утрешния влак.

Зад гърбавия хълм въздишаше простора.
Мъждива лампа бляскаше над хлъзгавия път.
В градинката чешмата плискаше отворена
и мислите не можеха спокойно да заспят.

Врълитаха ме дъждове на минали възторзи,
звъняха обещания на капките в гласа,
а зад гишето тракаше унило морзът
на телеграфа, който не донесе чудеса.

И във чакалнята прахът лютеше сухо.
И ненаситно, дълго, с часове един и същ —
в прозорците, над пътища и ниви — глухо
тежа от облаците продължителния дъжд.

И днес не искам, страх ме е да съм самичък.
Започне ли пресипналия плясък на дъжда —
над спирка в равнината виждам да се стича
към релсите, където бавно зрееше ръжда.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.